

for Tiden at være Tilfældet". Denne Slutningsbemærkning kan Folketingsudvalget helt og fuldt ud tiltræde, og det borger jo ogsaa for, at der ikke fra Landstingets Side vil gives Anledning til, at der fremkommer nogen væsentlig Strid vedrørende Afgørelsen af dette Spørgsmaal. Jeg skal altsaa ikke dvæle videre ved den Dissens, der saaledes findes, men blot berøre nogle enkelte Punkter i det Cirkulære, som Ministeriet har udsendt under 28de Marts 1900, vedrørende de Krav, som der stilles til Bevisligheder fra Ansøgnernes Side for at kunne komme i Betragtning ved Indfødsrets Meddelelse. Der finder Udvalget først og fremmest Anledning til at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at det vil være formaalstjenligt at gøre vedkommende Autoriteter, Amtmændene og Kjøbenhavns Magistrat, opmærksomme paa, at Ansøgningerne bør indsendes i saa god Tid, at Ministeriet har Lejlighed til at tage hver enkelt Ansøgers Ansøgning under Overvejelse for at kunne faa dem med paa Indfødsretsloven. Vi have henstillet, at alle Ansøgningerne skulle indsendes til Ministeriet inden Udgangen af August Maaned. Maaske er dette for sent, saa at Ministeriet maa finde Anledning til at kræve dem indsendte tidligere, men vi finde det under alle Omstændigheder rigtigt, at Ansøgningerne alle blive indsendte i rette Tid, selv om der maatte mangle nogle Oplysninger vedrørende forskellige Forhold. At der bliver tilbageholdt adskillige Ansøgninger fra Amtmændenes Side kan vistnok ikke være tvivlsomt. Der staar jo i Indledningen til dette Cirkulære, at Amtmanden skal nøje paase, at alle de Krav, som ere stillede, ere opfyldte, og at alle de Oplysninger, som fordres, blive tilvejebragte, og Amtmanden har altsaa i dette Tilfælde en vis Berettigelse til at holde Ansøgninger tilbage, indtil alle disse Oplysninger ere tilvejebragte. Det vil jo være ganske selvfølgeligt, naar disse Oplysninger ikke følge med første Gang, at de da stadigvæk blive krævede paa ny tilvejebragte, og at dette kan medføre Forsinkelse, saaledes at Ansøgningerne ikke kunne komme frem. Der er ogsaa enkelte Punkter i dette Cirkulære, som vi gerne ville henstille til Ministeren, om han ikke kunde

søge ændrede. Der er nu for det første dette, at der skal tilvejebringes Oplysninger, om vedkommende har modtaget Bidrag af „de fattiges Kasse“. Vi have fra Udvalgets Side tidligere fremdraget denne Sag. Saaledes fremførte vi noget derom i Betænkningen af 22de Marts 1899 og gjorde da gældende, at i Henhold til Loven om de fattiges Kasse har man ingen Ret til at inddrage Bidrag, som ere givne derfra, under Forsørgelse som Fattighjælp; og vi have der gjort gældende og fastholdt fremdeles, at lige saa vist som det er, at der ikke er nogen Grund til i særlig Grad at fremdrage Oplysninger vedrørende dette Forhold, vil det ogsaa være rigtigt, om saadanne Oplysninger slet ikke blive krævede. Da vi i 1899 fremdrog denne Sag, indrømmede den daværende Indenrigsminister, Bramsen, at han i Hovedsagen kunde dele Udvalgets Opfattelse, og han vilde da heller ikke i Fremtiden optage i de Bemærkninger, som fulgte med Lovforslaget, Oplysninger om dette Forhold. Men foreløbig mente han, at det af Hensyn til Landstinget var nødvendigt endnu at lade dette staa. Det vilde glæde Udvalget, om den nuværende højtærede Minister maatte finde Anledning til helt at stryge dette Spørgsmaal og slet ikke stille noget Krav om Oplysninger i denne Henseende. Der kræves jo dernæst i Henhold til Ministeriets Cirkulære Oplysninger om, hvorledes Ansøgerens Vandel og Forhold har været gennem al den Tid, han har opholdt sig her i Landet. Det er jo klart nok, at naar en Mand eller en Kvinde har været her i Landet en lang Række Aar, medfører det ret betydelige Vanskeligheder at tilvejebringe Oplysninger for de Aar, der ligge længst tilbage i Tiden. Naar man, for at nævne et Eksempel, tager en Ansøger, som i den første Tid, han har været her i Landet, hvad der har været et ikke ualmindeligt Tilfælde, har været Grøftegraver ved Dræningsforanstaltninger og derfor i nogle Aar har flyttet fra det ene Sted til det andet, fra det ene Sogn til det andet, kun har opholdt sig ganske kort paa de enkelte Steder og kun har gjort ganske faa Bekendtskaber til de allernærmeste Omgivelser, som senere i de fleste Tilfælde ere gaaede bort, enten ere flyttede